

Nr 347

Av fru **Kristensson** och fröken **Wetterström**, *angående beräkningen av pension för hemarbetande i vissa fall.*

Allt fler kvinnor förvärvsarbetar. Enbart de gifta kvinnorna redovisar en förvärvsfrekvens överstigande 25 %.

Behovet av barntillsyn ökar raskt. Sammanlagda antalet tillsynsplatser i familjedaghem och i dag- och fritidshem beräknas år 1970 till ca 70 000, vilket är fyra gånger så många som år 1960. Trots den markanta ökningen kommer antalet platser inte att räcka till t. o. m. på lång sikt. Således måste många föräldrar, som eljest skulle välja att förvärvsarbета, stanna hemma och se till barnen.

Dessa kvinnor och män jämte de som ändå väljer att helt ägna sig åt vård av sina barn under dessas uppväxtår erhåller emellertid inte tillfredsställande sociala förmåner trots att de egentligen gör lika väsentlig samhällsnytta som om de vore förvärvsarbetande i konventionell bemärkelse, inte minst med tanke på att de avlastar samhällets hårt ansträngda barntillsynsinstitutioner. De riskerar dock att inte nå upp till fullt antal ATP-år på grund av att den tid de helt ägnar barnen inte är pensionsgrundande.

Vi anser det vara ett berättigat önskemål från en förälders sida att medan barnen är små kunna avstå från förvärvsarbete för att ta hand om dem utan att därför gå miste om pensionsår. ATP-systemet åsidosätter nu valfriheten härvidlag. Detta system bör därför ändras så att förälder tillföres pensionsår för tillsyn av barn i förskoleåldern, åtminstone ett halvt pensionsår per inkomstlöst år, med en maximering till t. ex. 10 pensionsår. Det är måhända t. o. m. möjligt att varje barnavårdande år kunde ge helt pensionsår, utan att de ekonomiska konsekvenserna för pensionssystemet därav bleve för vittgående.

Införandet av den s. k. hemmafruförsäkringen — vilken så småningom kommer att avlösas av hemmakeförsäkringen — talar för att tillgodoräknande av ATP-år för hemmavarande makes barnavårdande tid bör kunna ske. Hemmakeförsäkring innebär samma principiella avsteg från regeln att inkomst av förvärvsarbete är en förutsättning för att förmånen skall kunna utfalla.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning och förslag med beaktande av vad i motionen anförts om rätt för hemarbetande att tillgodoräkna sig pensionsår inom ATP för år då de vårdar barn i förskoleåldern.

Stockholm den 23 januari 1970

Astrid Kristensson (m)

Karin Wetterström (m)

Nr 348

Av fru **Kristensson** och fröken **Wetterström**, om ersättning från den allmänna försäkringen för resekostnader i samband med sjukgymnastisk behandling.

Enligt Kungl. Maj:ts kungörelse den 25 maj 1962 (nr 387), ändrad den 24 november 1967 (nr 718), angående ersättning enligt lagen om allmän försäkring för vissa utgifter för vård eller behandling i anledning av sjukdom utgår ersättning för sjukgymnastisk behandling med 3/4 av i gällande kungörelse angivna belopp inklusive motsvarande andel av skälig resekostnad, om behandlingen skett vid besök hos den försäkrade. Ersättning utgår emellertid inte för den försäkrades resekostnader i samband med besök hos sjukgymnast för behandling.

Ett flertal patienter har sådana skador och sjukdomar att det oundgängligen krävs en tids regelbunden sjukgymnastisk behandling för att ett tillfrisknande skall kunna ske. Under sådana omständigheter är det ytterst olyckligt att en del, främst de som har lång väg till närmaste sjukgymnast, på grund av höga resekostnader måste avstå från behandling. Det är därför ytterst angeläget att en ändring av lagen om allmän försäkring göres så att inte ekonomiska skäl hindrar patienter att uppsöka sjukgymnast.

Enligt vår mening bör skälig ersättning för resekostnad utgå från den allmänna försäkringen till den försäkrade vid besök hos sjukgymnast. 1961 års sjukförsäkringsutredning, som nu utreder reseersättningsfrågor, bör därför snarast lägga fram förslag om ersättning för resa till sjukgymnast.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t hemställa att 1961 års sjukförsäkringsutredning får i uppdrag att snarast framlägga förslag om skälig ersättning från den allmänna försäkringen för försäkrades resekostnader i samband med besök hos sjukgymnast för behandling.

Stockholm den 23 januari 1970

Astrid Kristensson (m)

Karin Wetterström (m)